

## ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ

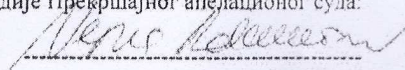
На првој седници свих судија Прекршајног апелационог суда у 2018. години заузет је став да окривљеном кога је у прекршајном поступку заступао адвокат обвезник пореза на додату вредност треба досудити трошкове за пружене адвокатске услуге увећане за износ пореза на додату вредност ако уз захтев за накнаду трошкова прекршајног поступка достави доказ - приложи рачун о чињеници да је приликом плаћања извршених адвокатских услуга платио трошкове увећане за износ пореза на додату вредност.

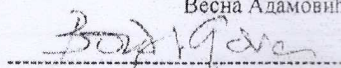
Сматрамо да је овакав став неправилан из следећих разлога:

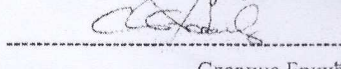
Одредбом члана 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да „Адвокат који је обвезник пореза на додату вредност има право додати припадајући порез на додату вредност на извршени обрачун награде и трошкова“. Чланом 12 став 2 наведене Тарифе прописано је да је на захтев странке адвокат дужан да састави писмени обрачун награде и трошкова за извршени рад уз приказ Тарифе.

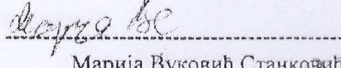
Из наведених одредби произилази да странка-окривљени није обавезан да тражи рачун од адвоката, већ да исти може тражити. Сматрамо да суд нема право да условљава окривљеног да тражи рачун, јер се ради о облигационо-правном односу између адвоката и клијента. С тога довољно је да окривљени или адвокат уз захтев за накнаду трошкова достави доказ - потврду надлежног пореског органа да је адвокат ПДВ обвезник, како би суд донео решење којим се адвокатска услуга увећава за износ пореза на додату вредност.

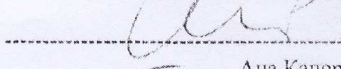
Судије Прекршајног апелационог суда:

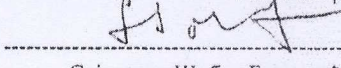
  
-----  
Весна Адамовић

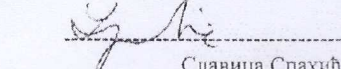
  
-----  
Горан Божић

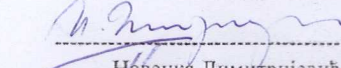
  
-----  
Славица Бркић

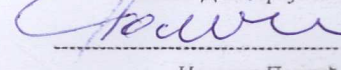
  
-----  
Марија Вуковић Станковић

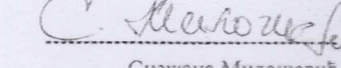
  
-----  
Ана Капор

  
-----  
Свјетлана Шобот Блажевић

  
-----  
Славица Спахић

  
-----  
Невенка Димитријевић

  
-----  
Невенка Панчић

  
-----  
Снежана Милошевић